

На другия день се случи нѣщо необикновено. Точно предъ дюкяна на японцитѣ малаецътъ, който често страдаше отъ бѣса амокъ, наново побѣснѣлъ и се хвърлилъ въ магазина имъ съ гола сабя. Станало нѣщо още по-интересно. Безъ да се поколебае, единъ отъ японцитѣ прихваща малаеца съ едно ловко движение, хвърля го на земята и измѣква сабята отъ ржцетѣ му. Какво е станало по-нататѣкъ, не зная, но чухъ, че японцитѣ задържали при себе си малаеца и следъ единъ часъ го пуснали. Научихъ се още, че сжщиятъ малаецъ проигралъ на комаръ следъ нѣколко вечери 10 златни монети. Дълго разпитвахъ Критри, какъ така още на другия день е станало това, което той ми предложи и азъ отхвърлихъ. Запитахъ го, кжде сж седемтѣ монети, които му бѣхъ далъ възнаграждение. Отговори, че 5 отъ тѣхъ билъ похарчилъ и само 2 му останали. Разбрахъ, че всичко това е работа на Бувана и Критри, знаехъ сжщо, че и японцитѣ сж узнали, какво малаецътъ е изпратенъ отъ моитѣ слуги. И сега трѣбваше да очаквамъ ново нападение отъ тѣхъ.

Минаха така нѣколко месеца. Азъ бѣхъ все неспокоенъ и винаги въ очакване. Детето си никжде не пускахъ и прекарвахъ повече отъ времето си въ кѣщи. Моятъ старъ приятель — револверътъ, винаги висѣше на кръста ми. И ето нападение-то дойде. Малкия Пителъ, азъ и Бувана играехме на една малка полянка въ градината ми. Изведнажъ нѣщо огромно съ силно съскане се спусна отъ близкото дърво, и за мигъ едно гѣвкаво и дълго тѣло се обви около слугата ми. Една огромна змия отъ рода на боата се бѣше обвила около нещастния Бувана и се готвѣше да му строши коститѣ. Нѣмаше време за губене. Азъ извадихъ револвера си и изстреляхъ всичкитѣ патрони въ главата